

de måde, først og fremmest over for barnet og dernæst over for familien.

For det første skal der etableres handleplaner, som kan virke forebyggende forud for en eventuel anbringelse af barnet uden for hjemmet. Hvis det skulle vise sig, at det alligevel bliver nødvendigt at anbringe barnet uden for hjemmet, skal familien også have en handleplan, som f.eks. kan indebære, at familien skal have en kontaktperson og en plan med nogle målsætninger for, hvad hjemmet kan gøre for at forbedre situationen, mens barnet er anbragt.

For det andet siger lovforslaget, at kommunerne får mulighed for at etablere døgntilbud for børn og unge i nærmiljøet. Hvis familien er ramt af en begivenhed, der gør, at barnet må forlade hjemmet i en kortere periode, kan det jo være nyttigt at have et hjem i nærmiljøet, hvor barnet kan være og stadig fastholde sine kammerater, skole og fritidsinteresser.

For det tredje vedrører lovforslaget netværkstøtten til de unge, der er ramt af kriminalitet, og som efter en periode på f.eks. et lukket opholdssted kommer tilbage til samfundet. Her siger lovforslaget, at det er vigtigt, at de unge får en kontaktperson, en tillidsperson, som kan følge dem en del af livet og være deres mentor, vejleder. Det kan f.eks. være en person tilknyttet lærepladsen.

Det er et forslag, der indeholder nogle udmærkede elementer, som Venstre kan anbefale.

Formanden:

Fru Sandy Brinck som ordfører.

Sandy Brinck (S):

Dette lovforslag indeholder tre elementer, som alle har som mål at forbedre indsatsen over for børn, som har det svært, og hvor familien har nogle problemer, eller hvor det enkelte barn er i risiko for at få en skæv udvikling af sit liv. Jeg kan som socialdemokrat kun glæde mig over, at vi her i Folketingssalen gang på gang tager diskussionen om disse børns levevilkår og altid med et fælles ønske om at gøre hjælpen og støtten bedre.

Derfor er den første del af lovforslaget også et resultat af, at et flertal uden om regeringen pålagde ministeren at komme med en ændring til loven, sådan at kommunerne skal lave en handlingsplan for det forebyggende arbejde.

Det er for mig at se ulogisk først at begynde en langsigtet proces, når det er gået helt galt. Derimod bør forebyggelse over for det enkelte

barn netop handle om: Hvordan kan vi få dig ud af dine problemer og ind i et positivt udviklingsforløb? Det er jo ikke gjort på en eftermiddag og sjældent heller med et enkelt tiltag, og derfor er en handleplan en god idé.

Anden del af lovforslaget om kommunale døgntilbud er vi som udgangspunkt positive over for. Vi synes, der kan være meget rigtigt i, at børn, som i en kortere periode har brug for en anbringelse eller aflastning, kan forblive i deres nærmiljø.

Vi har dog nogle betænkeligheder. For det første finder vi det dybt underligt, at ministeren vil give private aktører forrang. Kommunerne skal altså overveje at overlade opgaven til private, før de selv går i gang. Det kan selvfølgelig forekomme lidt ukompliceret, for sådanne overvejelser kan jo hurtigt gøres ved at komme frem til et: Nej tak, det klarer vi selv.

Men hvorfor skriver ministeren det? Hvorfor er det så vigtigt for ministeren, at der helst skal være tale om private døgnhuse frem for kommunale? Vi troede jo, at det her handlede om indholdet, at børnene skulle kunne opnå større stabilitet i livet, og at det ikke handlede om ideologiske drømme om, hvem der skulle være udbyder.

Kl. 16.50

Bestemmelserne om døgnhuse har ministeren foreslået som en kanbestemmelse, og derfor er det både naturligt og helt op til kommunen, om den vil bruge andre alternativer. Så for os at se er det altså ren ideologi fra ministerens side, når hun understreger brugen af de private tilbud. Når jeg nævner det, er det, fordi jeg synes, at det faktisk er lidt upassende at køre den slags ideologi, når vi taler om børn, som har meget få muligheder, og som vi forsøger at give nogle muligheder via nogle politiske tiltag.

Derudover vil vi også under udvalgsarbejdet se grundigt på, om vi med de her døgnhuse skaber en uheldig incitamentsstruktur. Jeg får nemlig lidt panderynker, når ministeren beskriver dem som alternativ til dyre anbringelsessteder.

Er vi nu sikre på, at dette nye tiltag ikke kommer til at blive brugt som en discountløsning, som man bruger i stedet for en reel anbringelse, eller som i alle tilfælde vil afkorte opholdene på de dyre anbringelsessteder, simpelt hen ved, at alle børn starter i et døgnhus i en rum tid og sluses videre derfra? Hvad der er sparet, er tjent, må vi huske, og vi vil være meget optaget af under udvalgsbehandlingen at sikre, at vi ikke med det her lovforslag gør, at barnet skal ophol-